

Nový zákoník a jinak vše při starém

21. prosince 2006 Tomáš Julínek

Nový zákoník práce dostává české zdravotnictví do neřešitelné situace, kterou lze shrnout jednoduchým sloganem: chybějí lidé a chybějí peníze. Stejný počet lidí jako loni se bude muset vyrovnat s nereálnými požadavky velmi špatně připraveného zákoníku. V nemocnicích přitom budou použity vyzkoušené finty, které se až dosud ocitaly na hraně legality, a přesunou se tak za ni, čili do ilegality. Tyto finty mají společný jmenovatel – černé úvazky.

Za osm let své vlády dokázala sociální demokracie sešroubovat pracovní trh natolik, že může vyhovovat akorát tak odborářským bossům, jejichž moc vzrostla. Na argumenty odpovídají pohrdavými úsměvy a bohorovnou arogancí. Například Milan Kubek, oficiálně prezident České lékařské komory, zcela nestydatě straší občany unavenými lékaři, aby jedním dechem bez uzardění požadoval navýšení limitu pro práci přesčas z osmi na dvacet hodin.

Žádný z mnoha ministrů zdravotnictví za sociální demokracii za ta léta nepřipravil „bílý“ resort na nové podmínky pracovního trhu. Důvod je nasnadě. Našla se zlatá česká ulička, jak zákony obejít, tak proč si to s lékaři rozházet! Všechny ty finesy, jak obelstít zákon, jim totiž nakonec garantují jisté peníze. Než levicová část Sněmovny úspěšně vyškrtla projednávání zákoníku z programu poslední schůze Sněmovny, nechtěla mě ani pořádně vyslechnout. To je na pováženou, když například víme, že ve zdravotnické záchranné službě bude chybět 80 kvalifikovaných lékařů. Hrozí proto snížení počtu výjezdových stanovišť a výjezdových skupin, a tedy prodloužení dojezdové doby. Jestli bude nový zákoník platit beze změn, budou potřebovat české nemocnice téměř dva tisíce lékařů, kteří na trhu práce prostě nejsou.

Spočítali jsme také, že jenom u příspěvkových organizací vzniknou mzdové náklady ve výši cca 1,7 mld. Kč ročně (u soukromých nemocnic to lze jen stěží odhadnout). Úhrady od zdravotních pojišťoven nemocnicím s takovým navýšením nepočítají. Ani ve státním rozpočtu, jak ho sestavila předchozí vláda, na to nejsou vyčleněny extra finanční prostředky. Kdybychom i nakrásně tyto peníze měli, nemůžeme technicky zajistit, aby doputovaly až na platy lékařů. Máme proto dopustit omezování poskytování některých léčebných výkonů s přímým dopadem na pacienty, například v podobě významného prodloužení čekací doby na operace? S tím jako ministr nemohu souhlasit. Proto navrhuji skoncovat s pokrytectvím a odložit platnost zákoníku práce.